

Gå nu älskling

Något väldigt vackert uppenbarar sej på himlen nu.
Stryker längs med stjärnsystemet.
Och jag vrider sänglampan upp och små droppar landar mot den.

Ditt ansikte blänker så.
Blänker så otroligt vackert över himlen.
Ni hänger båda nakna ut och vinden driver er framåt.

Ni båda du och natthimlen.
Ni båda speglar er på havsytan. Sängbordet med den svarta duken du sydde på det höga berget när solen
stod som högst. Den blänker av silvertråd.

Jag tittar djupt in i dina ögon. De är där det goda finns
det finns något gott
viskar dom
när de blänker upp

Jag tänker regndränkta gator bortglömda människor och jag tänker på den vanmakt som ibland håller vår
sargade planet
som i ett omedvetet chocktillstånd
som om vi inte orkar ta in det öde som vilar över oss
Det öde och den roll som vi fått att finnas

Den jättelika hallspegeln pryder dej du letar efter bilnycklarna snart åker du ut ur mitt hjärta. Orden kröker
sitt pärlband över skärmen. Jag borde skaka men är lugn som om orden ändå bara var ord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten